

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat

Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Gorgan Valentin cu privire la încasarea sporului la salariul de funcție acordat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 11 mai 2015, Ministerul Afacerilor Interne al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gorgan Valentin cu privire la încasarea sporului la salariul de funcție acordat.

În motivarea acțiunii a indicat că în rezultatul inspectării financiare tematice a activității economico-financiare a Ministerului Afacerilor Interne al RM și unor subdiviziuni subordonate pe parcursului anilor 2011-2014 de către Inspekția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, s-a constatat că în baza pct. 7 al dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012, membrilor grupului de lucru pentru elaborarea proiectului de lege privind modul de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul evenimentelor publice, neîntemeiat au fost calculate și achitate lunar pe parcursului anului 2013, sporuri la salariu în mărime de 50% din salariul de funcție.

Menționează că în scopul lichidării iregularității stabilite, conform pct. 5 din prescripția nr. 27-04-04/786 din 20 iunie 2014 emisă de Inspekția financiară, Ministerul Afacerilor Interne a fost obligat să întreprindă măsuri pentru recuperarea, conform legislației în vigoare a cheltuielilor neîntemeiate.

Invocă că în baza dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 22/1244 din 06 iunie 2014 a fost anulat pct. 7 al dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012, fiind dispusă inițierea procedurii de recuperare a

sporului achitat membrilor grupului de lucru, în mărime de 50% din salariul de funcție.

Afirmă că la 24 septembrie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a înaintat către Gorgan Valentin somația înregistrată cu nr. 15/1-1803, prin care a solicitat restituirea sporului primit în sumă de 44965,75 lei, însă pînă în prezent pîrîtul nu a restituit această sumă.

Reclamantul subliniază că în privința dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 22/1244 din 06 iunie 2014, pîrîtul nu și-a manifestat dezacordul și nu a contestat-o în instanța de judecată.

Cu referire la raportul dintre Ministerul Afacerilor Interne al RM și pîrît, specifică că ultimul are statut de angajat al Ministrului.

Își întemeiază cerințele în baza prevederilor art. art. 512, 514, 572, 617 din Cod civil.

Solicită încasarea din contul lui Gorgan Valentin în beneficiul Ministerului Afacerilor Interne al RM a sumei de 44965,75 lei, ce constituie sporul la salariu în mărime de 50 % din salariu de funcție acordat pe parcursul anului 2013.

Prin hotărîrea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 26 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută hotărîrea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 16 alin. (2) din Legea privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, art. 1, art. 128 alin. (1), art. 130 alin. (1), art. 137 alin. (1), art. 148 din Codul muncii, art. 29 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355 din 23 decembrie 2005, care reglementează activitatea membrilor de lucru la elaborarea proiectului de act legislativ, salariul, structura salariului, condițiile și sistemele de salarizare, plățile de stimulare, reținerile din salariu, sporuri și suplimente la salariu de bază.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a respins acțiunea înaintată de Ministerul Afacerilor Interne al RM din considerentul că restituirea sumei de 44 965,75 lei achitată cu titlu de spor la salariu în perioada anului 2013 lui Gorgan Valentin nu cade sub incidența situațiilor tipice expuse la lit. a)-e) alin. (2) art. 148 Codul Muncii, motiv din care nu poate fi supusă reținerii din salariul.

La 28 aprilie 2016, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu abateri de la normele legale ale legislației procedural-civile, reflectînd doar concluziile privind respingerea pretențiilor apelantului/reclamant, fără a da o apreciere justă afirmațiilor Ministerului Afacerilor Interne al RM și înscrisurilor probatorii anexate la materialele dosarului civil, și fără a reflecta care sînt concluziile care au determinat respingerea acestora.

Sușine că în rezultatul inspectării financiare tematice a activității economico-financiare a Ministerului Afacerilor Interne al RM și unor subdiviziuni subordonate

pe parcursul anilor 2011-2014 (3 luni) de către Inspecția financiară din subordinea Ministerului Finanțelor, s-a constatat că, în baza pct. 7 al dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012, membrilor grupului de lucru pentru elaborarea proiectului de lege privind modul de asigurare și restabilire a ordinii publice în cadrul evenimentelor publice, neîntemeiat, au fost calculate și achitate, lunar, pe parcursul anului 2013, sporuri la salariu în mărime de 50% din salariu de funcție.

Prin urmare, Ministerul Afacerilor Interne al RM a fost obligat să întreprindă măsuri pentru recuperarea, conform legislației în vigoare a cheltuielilor neîntemeiate.

Menționează că la pronunțarea hotărârii, instanța de judecată a neglijat prevederile art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea privind administrația publică centrală de specialitate nr. 98 din 04 mai 2012 și pct. 11 subpct. 3) din hotărârea Guvernului nr. 778 din 27 noiembrie 2009 cu privire la aprobarea regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne al RM, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, care indică că conducerea Ministerului este exercitată de către ministru, care asigură coordonarea, supravegherea și controlul activității administrației publice în domeniile de activitate încredințate ministerului pentru realizarea sarcinilor și pentru îndeplinirea funcțiilor acestuia, iar în consecință a fost adoptată o hotărâre contrară legii.

La fel, indică că instanțele de judecată nu au dat o apreciere justă a probelor ce au rezonanță la caz, și anume, deși instanțele de judecată au făcut referire în partea motivată a hotărârii la dispoziția Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 22/1244 din 06 iunie 2014 prin care a fost anulat pct.7 a dispoziției Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 14/454 din 16 mai 2012, fiind dispusă inițierea procedurii de recuperare a sporului achitat membrilor grupului de lucru, în mărime de 50 % din salariul de funcție, însă nu au luat în calcul că de fapt această dispoziție a Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 22/1244 din 06 iunie 2014, nu a fost contestată de intimat, cu toate acestea instanțele nu au motivat respingerea sau admiterea acestei probe.

Concomitent relevă că prima instanță la fel nu a luat în calcul că intimatul/pârât nici nu a contestat prescripția Inspecției financiare nr. 27-04-04/786 din 20 iunie 2014 în partea vizată.

La 15 iunie 2016, Gorgan Valentin, reprezentat de avocatul Rusanovschi Radu a depus referință prin care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului și legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, solicitând respingerea cererii de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 23 februarie 2016, a fost expediată în adresa recurentului Ministerul Afacerilor Interne al RM la data de 06 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1423-3 (f. d. 82) și recepționată de către acesta la data de 12 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin stampila de intrare nr. 1360 (f. d. 88).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 28 aprilie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță